

ולא הודו לו חכמים.

כי הדר [כששבה אליו רוחו], אמר ליה
אבוה: מאי חזית שם בעולם העליון?

אמר ליה רב יוסף: עולם הפוך ראיתי.
אנשים שהם עליונים וחשובים בעולם הזה,
הרי הם נמצאים למטה בעולם העליון. ואלו
שהם תחתונים ובלתי חשובים כאן, נמצאים
שם למעלה.

אמר לו רבי יהושע בן לוי: בני, עולם ברור
ראית! שאותם שנמצאים שם למעלה, הם
החשובים באמת.

ושוב שאלו: ואנן, שתלמידי חכמים אנחנו,
היכי נמצאים אנו התם?

אמר ליה: כי היכי דאיתו אנן הכא — הכי
איתין התם! כשם שאנו חשובים ונכבדים
בעולם הזה, כן אנו בעולם העליון.

עוד סיפר: ושמעתי שהיו אומרים שם:
אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו!

ועוד שמעתי שהיו אומרים: הרוגי מלכות,
אין אדם יכול לעמוד במחיצתו.

והוינן בה: ומאן נינהו "הרוגי מלכות"?

אילימא רבי עקיבא וחבריו [עשרת הרוגי
מלכות], וכי כל מעלתם היא רק משום
שהרוגי מלכות היו, ותו לא?

ומשנינן: אלא על הרוגי לוד נאמר כן.

שפעם אחת אירע שנמצאה בתו של המלך
הרוגה. ואמרו שהיהודים הרגוה. והודו שני
אחים [לולינוס ופפוס] על הריגתה, ומסרו
עצמם להריגה. ובכך הצילו את כל ישראל.

וכתיב באותה פרשה, בסופה: "ביום ההוא
יהיה על מצלות הסוס, קרש לה".

ומאחר שעוסקת משנתנו ביוצא חוץ
למחיצות ירושלים, דרשינן את הפרשה
הבאה, שבסופה היא עוסקת בגבולות
ירושלים.

כתיב "והיה ביום ההוא: לא יהיה אור יקרות
וקפאון".

והוינן בה: מאי "יקרות וקפאון"?

אמר רבי אלעזר: זה אור החמה בגבורתה,
שהוא יקר וחשוב בעולם הזה, ויהיה "קפוי"
לעולם הבא!

"קפוי" הוא ביטוי לדבר קל, והוא תרגום
של "צף". שכל דבר קל צף על פני המים.

וכונת הפסוק, שלעתיד לבוא יאיר אור גדול,
שלעומתו יהיה אור החמה של עכשיו קל
ובלתי נחשב.

רבי יוחנן אמר: אלו הן הלכות נגעין
ואהלות. שיקרין הן בעולם הזה, וקפויין הן
לעולם הבא.

שבעולם הזה הן הלכות חמורות וקשות.
אבל לעולם הבא יהיו קלות ופשוטות לכל.
משום שאז תמלא הארץ דעה [ועיין
במהרש"א].

ורבי יהושע בן לוי אמר: אלו בני אדם
עשירים, שאינם טובים לפני המקום. שיקרין
וחשובים הן בעולם הזה, וקפויין, קלים
ובלתי חשובים הן לעולם הבא.

כי הא דרב יוסף בריה דרבי יהושע בן לוי,
חלש ואיתנגיד [חלה וגוע. שפרחה רוחו
למעלה].